

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN-2018-036

24.1.2018

Eika Forsikring AS, Skade

Bygning - innbo (kombinert)

Erstatningsoppgjør– spørsmål om sikredes voksne barn er medlem av samme husstand som sikrede- fal § 2-1.

Det oppstod brann på sikredes eiendom i april 2016. Den forsikrede boligen hadde vært fraflyttet i fire år på skadetidspunktet. Sikredes to voksne barn oppbevarte innbo/løsøre i uthuset og garasjen på eiendommen. Sikredes sønn hadde sin folkeregistrerte adresse på samme sted som sikrede på skadetidspunktet. Han bodde delvis i utlandet, hvor han hadde kone og familie. Sikredes datter bodde i en separat hybel med eget soverom, kjøkken og bad på samme adresse som sikrede. Selskapet anførte at sikredes barn ikke var del av sikredes faste husstand på skadetidspunktet og at de dermed ikke hadde krav på erstatning under sikredes forsikring. Nemnda kom til at sikredes voksne barn ikke var en del av sikredes faste husstand. Nemnda kom videre til at selskapet ikke hadde brutt informasjonsplikten ved tegning.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om erstatning for løsøre etter en brann og spørsmålet om hvem som er sikret under forsikringen.

Sikrede har boligforsikring med følgende regler om hvem forsikringen gjelder for:

Forsikringen gjelder for

1.1 den som er nevnt i forsikringsbeviset (Forsikringstaker)

1.2 ektefelle, partner, samboer og andre medlemmer av den faste husstand med felles adresse i Folkeregisteret.

Det oppstod brann på sikredes eiendom i april 2016. Den forsikrede boligen hadde vært fraflyttet i fire år på skadetidspunktet. Sikredes to voksne barn oppbevarte innbo/løsøre i uthuset og garasjen på eiendommen. Av forsikringsbeviset følger at huset er fullverdiforsikret og at forsikringen omfatter innbo.

På skadetidspunktet hadde sikrede og hennes to barn samme folkeregistrerte adresse. Sikredes bolig bestod av et oppholdsrom med seng og et lite kjøkken, samt bad. Datteren bodde i en hybel i første etasje i samme bygning, med eget bad, stue, soverom og kjøkken. Hverken sikrede eller datteren betalte husleie, men de bidro til de faste utgiftene. Sikredes sønn bodde delvis i utlandet, hvor hans kone og familie bodde. I forbindelse med skaden opplyste han til selskapet at han bodde sammen med sikrede. Videre bekreftet han muntlig at han også disponerte en egen leilighet når han var i Norge.

I brev av 15.12.16 bekreftet selskapet dekning for sikredes innbo, mens erstatning for barnas eiendeler ble avslått under henvisning til at de ikke var del av samme husstand som sikrede.

Sikrede har levert inn en tapsliste som utgjør grunnlaget for selskapets taksering av innboet. En rekke eldre gjenstander er avskrevet med 80 %. Det er også foretatt en gjennomsnittlig avskrivning på 60 % for innbo uten angitt alder. Avskrivningen tar i betraktning at gjenstandene hadde vært lagret i uthus/garasje av svært enkel standard over flere år.

Sikrede anfører at hennes barn har rett til erstatning for sitt løseøretap under hennes forsikring. Selskapet har ikke tillagt betydning at sikrede selv ikke bodde på den forsikrede eiendommen da skaden inntraff, men lagt avgjørende vekt på dette ved vurderingen av barnas rett til erstatning. Selskapet har tolket forsikringsvilkårene innskrenkende i forhold til barna fordi disse ikke daglig bebor den "andre" eiendommen på skadetidspunktet.

Sikredes barn må anses som forsikret både ut fra vilkårenes ordlyd og fordi medlemmer av en og samme husstand typisk bruker alle eiendommer som en av dem eier eller disponerer til privat bruk.

Sikrede anfører også at dersom selskapet mener at løseøre oppbevart på forsikringsstedet men tilhørende andre enn forsikringstaker selv ikke er dekket, så har selskapet brutt sin opplysningsplikt på tegningstidspunktet jf. fal. § 2-1.

Videre er sikrede uenig i selskapets verdifastsettelse av hennes innbo, herunder avskrivningen som takstmannen har foretatt. Det er også feil av selskapet å legge den første tapslisten hun har levert til grunn, da denne listen ble levert med klar beskjed om at den ikke var fullstendig.

Selskapet anfører at sikredes barn ikke var del av hennes faste husstand på skadetidspunktet og at de dermed ikke har krav på erstatning under sikredes forsikring, jfr. vilkårenes pkt. 1.2. Selskapet viser til at datterens hybel må anses som en egen husstand, selv om den befinner seg i samme bygning hvor sikrede bor. Når det gjelder sikredes sønn finner selskapet det tilstrekkelig dokumentert at han av praktiske årsaker ikke kan være en del av sikredes husstand. Sikrede har ett oppholdsrom med kun en seng. Videre oppholder sønnen seg delvis i utlandet.

Selskapet anfører videre at verdifastsettelsen av innboet er korrekt. Selskapet tok utgangspunkt i den første tapslisten som sikrede leverte. Sikrede bekreftet på forespørsel at denne listen var komplett. Da samme spørsmål ble stilt senere i møtet svarte sønnen på morens vegne at den ikke var helt komplett. Takstmannen stilte deretter spørsmål direkte til sikrede om det var noe som manglet på oversikten, hvorefter hun svarte at det kun manglet noen bøker på listen. Selskapet anfører også at innboet ble oppbevart i en garasje og et eldre uthus. Det er derfor sannsynlig at gjenstandene ble utsatt for fuktighet og dermed fått redusert verdi.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om sikredes barn er omfattet av forsikringen, evt. om selskapet har brutt sin informasjonsplikt på tegningstidspunktet, jf. fal. § 2-1. Saken reiser også spørsmål om selskapets verdifastsettelse er korrekt.

Forsikringen omfatter etter vilkårene 1.2 "andre medlemmer av den faste husstand med felles adresse i Folkeregisteret". For å være medforsikret må man derfor både ha felles adresse med forsikringstaker i Folkeregisteret, og være medlem av forsikringstakers faste husstand. Formuleringen "faste husstand" betyr at man bor sammen og deler husets felles fasiliteter som kjøkken og toalett.

Sikredes sønn har etter det opplyste felles folkeregisteradresse med sikrede. Han har imidlertid kone og familie som bor et annet sted, og bor hos sikrede kun når han er i Norge. Han kan derfor ikke sies å være en del av sikredes faste husstand.

Sikredes datter bor etter det opplyste i første etasje på samme adresse som moren, men med eget soverom, kjøkken og bad. Sikrede har sitt eget kjøkken, bad og soverom/oppholdsrom i kjelleren. Datteren kan derfor heller ikke regnes som del av forsikringstakerens faste husstand.

Sikrede anfører subsidiært at selskapet har brutt sin informasjonsplikt på tegningstidspunktet, jf. fal. § 2-1, som bl.a. sier at selskapet plikter å informere om vesentlige begrensninger i dekningen i forhold til det sikrede med rimelighet kunne forvente. En forsikring gjelder normalt for forsikringstaker. Medforsikring krever spesiell avtale, og selskapets vilkår om medforsikring er i samsvar med det som normalt avtales i slike forsikringer. Dette kan ikke regnes som en vesentlig begrensning. Sikrede har heller ikke fremlagt dokumentasjon for at hun har gitt uttrykk for at barna skulle være omfattet av dekningen eller at selskapet har bekreftet en slik dekning. Et forsikringsselskap har ikke informasjonsplikt om dekninger det ikke tilbyr, og sikrede har for øvrig heller ikke dokumentert at skadene på barnas løsøre ville vært dekket hos andre forsikringsselskaper på tegningstidspunktet.

Nemnda kan derfor ikke se at barna er omfattet av sikredes forsikring.

Nemnda har ikke grunnlag for å imøtegå taksten.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Line Merete Lileng (nøytralt oppnevnt medlem), Elisabet Okkenhaug (selskapsrepresentant), Vibeke Stiansen (selskapsrepresentant), Hege Sundby (forbrukerrepresentant) og Gyrid Giæver (forbrukerrepresentant).